

sem choroby cieszyńskiej niż prosięta białe zwisłouche. Różnica wrażliwości nie jest statystycznie znamienne, ale bardzo bliska wartości wymaganej dla uznania ją za taką.

ской болезни чем поросята расы белой свислоухой. Разница восприимчивости не является статистически существенной но близка к таковой.

Piśmiennictwo

1) Buck G., Serres H. — Ann. Inst. Pasteur 93 (2) 230—236 1957. 2) Burnet F. M. — Wirusologia, Warszawa 1958. 3) Kodrnja E. — Off. Int. Epiz. 38 117—139 1952. 4) Larski Z., Szaflarski J., Szurman J. — Med. Wet. 14(1) 2—5 1958. 5) Riewo M. W. — Wirusy i wirusowe zakażenia, Kijów 1956. 6) Schwerdt C. E., Merrel M. — Am. Jour. Hyg. 55 (2) 268—275 1952. 7) Verge J., Pilet E., Buck G., Quesnel J. — Bul. Acad. Vet. France 24 (7) 1951 ref. Veterinarstvi Nr 7 1952.

LARSKI Z.

COMPARISON OF SUSCEPTIBILITY OF PIGS OF THE PUŁAWY BREED AND PIGS OF THE BREED WHITE, LARGE EARS HANGING DOWN ON THE INFECTION WITH THE VIRUS OF TESCHEN DISEASE

Summary

Piglings of the Puławy breed proved to be more susceptible to the intracerebral infection with the virus of Teschen disease than piglings of the breed White, large ears hanging down. The difference in the susceptibility is not statistically essential but very close to that to regard it as essential.

ЛЯРСКИ З.

СРАВНИТЕЛЬНОЕ ИСПЫТАНИЕ ВОСПРИИМЧИВОСТИ СВИНЕЙ ПУЛАВСКОЙ РАСЫ И РАСЫ СВИСЛОУХОЙ БЕЛОЙ НА ЗАРАЖЕНИЕ ВИРУСОМ ТЕШЕНСКОЙ БОЛЕЗНИ

Содержание

Поросята пулавской расы оказались более восприимчивы на внутримозговое заражение вирусом тешен-

STANISŁAWA JASIŃSKA, ZENON WACHNIK

Poziom aglutynin przeciw *Listeria monocytogenes* w surowicach bydła zdrowego

Z Katedry Mikrobiologii Wydz. Wet. WSR we Wrocławiu
Kierownik: Prof. dr ADAM SKURSKI

Z Katedry Epizootiologii Wydz. Wet. WSR we Wrocławiu
Kierownik: Doc. dr TADEUSZ SOBIECH

Wartość prób serologicznych w rozpoznawaniu schorzeń wywołanych przez *Listeria monocytogenes*, nie jest dostatecznie wyjaśniona. Jak wynika z doniesień różnych autorów w surowicach zwierząt zdrowych występują aglutyniny skierowane przeciwko pałeczkom listerii, osiągając stosunkowo wysoki poziom. Zaznacza się to wyraźnie zwłaszcza u bydła i koni (Potel, Hester, Levine — cyt. za 7, Graham — cyt. za 8; i inni). Dlatego też wielu autorów uważa że aglutynacja w diagnostyce listeriozy bydła ma małe pod względem praktycznym znaczenie.

nym z flaszek Roux i następnie zawieszinę ogrzewano w 100° w ciągu 1 godziny. Do antygeny nie dodawano środków konserwujących. Odczyn aglutynacji wykonywano metodą probówkową. Wynik odczytywano po 24 godzinach w aglutynoskopie. Wyniki badań są zebrane w tablicy 1.

W Polsce jak dotychczas mimo stwierdzenia zachorowań na tle zakażenia pałeczkami *L. monocytogenes* u wielu gatunków zwierząt domowych (1, 2, 5, 6, 10), badania serologiczne podejmowano jedynie przy listeriozie owiec (5) i świń (6).

Badania własne

Krew do badania serologicznego pobrano od 1687 sztuk bydła klinicznie zdrowego, w różnym wieku (od 6 m.) pochodzącego z okolic Wrocławia (drobne gospodarstwa indywidualne). Równocześnie przeprowadzono badania serologiczne mleka pochodzącego od 66 krów.

Do odczynu aglutynacji użyto antygeny O, sporządzonego ze szczepów *L. monocytogenes* typ 1, 2, 3, 4a, 4b. (Seeliger). 48 godzinną hodowlę agarową splukiwano płynem fizjologicz-

Tab. 1. Poziom aglutynin w surowicach bydła zdrowego

Miano surowicy	Ilość sztuk badanych	%
Ujemne	975	57,77
1:10	118	6,99
1:20	431	25,54
1:40	132	7,88
1:80	27	1,60
1:160	2	0,11
1:320	2	0,11
1:640	0	—
	1687	100,00

Tab. 2. Wyniki badań krwi i mleka

	M i a n o						Razem
	Ujemne	1:10	1:20	1:40	1:80	1:160	
krew	12	6	25	15	8	—	66
mleko	41	8	13	4	—	—	66

Omówienie

W piśmiennictwie spotyka się omówienia wyników badań serologicznych odnoszących się do niewielkich ilości sztuk bydła zdrowego i chorego. *Potel* (cyt. za 7) badając 210 surowic bydłych, u 55 sztuk stwierdził miana 1:200 i u 13 1:400. Podobne wyniki otrzymał *Errenhardt* (cyt. za 7). *Pothmann* (cyt. za 7) wykazał dodatnie miana u 61% koni i 34,5% bydła zdrowego. *Linsert* (7) badając bydło zdrowe stwierdził następujące miana:

u 180 zwierząt miano	1:200 + —	60,6%
u 71 „ „	1:400 + —	26,3%
u 14 „ „	1:800 + —	5,2%
u 5 „ „	1:800 + +	i wyż. 1,9%.

Autor uważa miano 1:800 + + za dodatnie, a 1:800 + za wątpliwe. Należy dodać, że wymienieni autorzy wykonywali aglutynację OH. W aglutynacji O uzyskuje się zwykle niższe miana. *Dedié* (3) podaje, że najwyższe miana uzyskiwane u krów zakażonych wynosiły od 1:640 do 1:1280 z antygenem H, natomiast z antygenem O od 1:80 do 1:320. Inni autorzy podają natomiast, że w sporadycznych przypadkach u bydła chorego stwierdzono miana od 1:5000 do 1:50000. Z drugiej strony u wielu zwierząt chorych, mimo stwierdzenia zarazki, nie wykazano w surowicy obecności aglutynin.

Analizując wyniki naszych doświadczeń, należy zwrócić uwagę na niski odsetek mian powyżej 1:80, które w myśl spostrzeżeń *Dedié* (3) można by uznać za dodatnie — wynoszą one 1,82%. Podobnie według badań *Linsert'a* (7) ilość surowic dodatnich bydła zdrowego wynosiła 1,9%. Ponieważ miana 1:80 występujące u 1,6% bydła były w naszych badaniach słabo wyrażone (głównie 1:80 +) skłonni jesteśmy uważać je za wątpliwe, a za dodatnie miana 1:160 i wyższe. Miana te wystąpiły u 0,22% sztuk przebadanych.

Badając równocześnie mleko (serwatke) i krew tych samych zwierząt stwierdziliśmy nieco niższe miana w mleku niż w surowicy krwi (Tabela 2).

Na pytanie: czy miana, które uważamy za dodatnie, świadczą o przebytych zakażeniach pałeczkami *Listeria monocytogenes* — nie jesteśmy w stanie dać twierdzącej odpowiedzi, tym bardziej, że jak dotychczas zagadnienie diagnozy serologicznej u zwierząt nie jest dołądnie opracowane.

Wnioski

1. W surowicach bydła zdrowego, odczynem aglutynacji stwierdzono 0,22% mian od 1:160—1:320, oraz 1,60% mian 1:80.

Niski odsetek mian, które można uważać za dodatnie wskazuje, że aglutynacja nie jest tak dalece odczynem nieswoistym jak to sugeruje wielu autorów.

2. W serwatce mleka wykazano nieco niższe miana niż w surowicy krwi tych samych krów.

Piśmiennictwo

- 1) Chodkowski A., Czarnowski A. — Med. Wet. 6/1951.
- 2) Dąbrowski T., Meresta L. — Med. Wet. 3/1955.
- 3) Dedié K. — Arch. f. Exp. Vet. Med. 9 (3) 1955.
- 4) Hartwig H., Renk W. — B. u. M. T. W. 9/1956.
- 5) Hauptman B., Jasińska S., Sobiech T., Wachnik Z. — Med. Wet. 10/1956.
- 6) Hauptman B., Jasińska S., Sobiech T., Wachnik Z. — Med. Wet. 5/1958.
- 7) Linsert H. — B. u. M. T. W. 12/1956.
- 8) Roots E., Strauch D. — „Listeriosen”, Berlin 1958.
- 9) Seeliger H. — „Listeriose”, Leipzig 1955.
- 10) Ugoriski J., Strojna S. — Med. Wet. 3/1959.

ЯСИНЬСКА С., ВАХНИК З.

УРОВЕНЬ АГГЛУТИНИНОВ ДЛЯ
 LISTERIA MONOCYGENES В СЫВОРОТКАХ
 ЗДОРОВОГО КРУПНОГО РОГАТОГО
 СКОТА

Содержание

Авторы исследовали реакцией агглютинации сыворотки 1687 голов здорового крупного рогатого скота, применяя антиген изготовленный из штаммов *Listeria monocytogenes* № 1, 2, 3, 4a и 4b (Seeliger). Исследование дало отрицательный результат у 98,18%, сомнительный — у 1,6% и положительный (1:160 — 1:320) у 0,22% исследуемых животных. При исследовании у тех же коров сывороток крови и молока авторы установили немного меньший титр сыворотки молока.

S. JASIŃSKA, Z. WACHNIK

LEVEL OF AGGLUTININS AGAINST
 LISTERIA MONOCYTOGENES IN THE SERA
 OF NORMAL CATTLE

Summary

Agglutination with the antigen O produced from strains *Listeria monocytogenes* 1, 2, 3, 4a and 4b (Seeliger) was performed by the authors on 1687 cattle clinically normal. In 98.18% of the cases the result was negative, in 1.60% the result was dubious and in 0.22% the result was positive (1:160 — 1:320). The examination of the whey and blood serum from the same cows revealed that the titre in the whey was somewhat lower than in the serum.